

- 2) Προκύπτει από το άρθρο 18, παράγραφος 2, του κανονισμού «Δουβλίνο» ότι, αμέσως μετά την υποβολή του από 5 Μαρτίου 2015 αιτήματος εκ νέου αναλήψεως, οι ολλανδικές αρχές έπρεπε να αναστείλουν την εξέταση της αιτήσεως διεθνούς προστασίας που εξακολουθούσε να είναι εκκρεμής στις Κάτω Χώρες κατά τον χρόνο υποβολής του προαναφερθέντος αιτήματος και ότι έπρεπε να δώσουν τέλος σε αυτήν κατά την παρέλευση της προθεσμίας του άρθρου 24 ανακαλώντας ή τροποποιώντας την προγενέστερη απόφαση της 11ης Ιουνίου 2014 περί απορρίψεως της από 4 Ιουνίου 2014 αιτήσεως ασύλου;
- 3) Αν το δεύτερο ερώτημα χρήζει καταφατικής απαντήσεως, μήπως η ευθύνη για την εξέταση της αιτήσεως διεθνούς προστασίας του προσφεύγοντος δεν μεταβιβάστηκε στην Ιταλία, αλλά εξακολουθεί να βαρύνει τις ολλανδικές αρχές, επειδή ο καθού δεν ανακάλεσε ούτε τροποποίησε την απόφαση της 11ης Ιουνίου 2014;
- 4) Μήπως, μη έχοντας πληροφορηθεί τις ιταλικές αρχές ότι αίτηση αναιρέσεως στη δεύτερη διαδικασία ασύλου εξακολουθούσε να εκκρεμεί στις Κάτω Χώρες ενώπιον του Raad van State (Συμβουλίου της Επικρατείας), οι ολλανδικές αρχές παρέβησαν την υποχρέωση που έχουν από το άρθρο 24, παράγραφος 5, του κανονισμού «Δουβλίνο» να παράσχουν στις ιταλικές αρχές τις πληροφορίες που θα τους έδιναν τη δυνατότητα να εξακριβώσουν αν το δικό τους κράτος μέλος ήταν υπεύθυνο με γνώμονα τα κριτήρια του κανονισμού αυτού;
- 5) Αν το τέταρτο ερώτημα χρήζει καταφατικής απαντήσεως, οδηγεί η παράβαση αυτή στο συμπέρασμα ότι ως εκ τούτου η ευθύνη για την εξέταση της αιτήσεως διεθνούς προστασίας του προσφεύγοντος δεν μεταβιβάστηκε στην Ιταλία αλλά εξακολουθεί να βαρύνει τις ολλανδικές αρχές;
- 6) Αν η ευθύνη δεν εξακολουθεί να βαρύνει τις Κάτω Χώρες, μήπως τότε, λαμβανομένης υπόψη της παραδόσεως του προσφεύγοντος από την Ιταλία στις Κάτω Χώρες στο πλαίσιο της ποινικής υποθέσεως που τον αφορούσε, οι ολλανδικές αρχές έπρεπε, δυνάμει του άρθρου 17, παράγραφος 1, του κανονισμού «Δουβλίνο» και κατά παρέκκλιση από το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, να εξετάσουν την υποβληθείσα από αυτόν στην Ιταλία αίτηση διεθνούς προστασίας, οπότε οι ολλανδικές αρχές ευλόγως δεν είχαν δικαίωμα να ασκήσουν την κατά το άρθρο 24, παράγραφος 1, του κανονισμού «Δουβλίνο» δυνατότητα να ζητήσουν από τις ιταλικές αρχές την εκ νέου ανάληψη του προσφεύγοντος;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Verwaltungsgericht Berlin* (Γερμανία) στις 27 Απριλίου 2017 — *Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG* κατά *Land Berlin*

(Υπόθεση C-220/17)

(2017/C 239/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: *Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG*

Καθού: *Land Berlin*

Προδικαστικά ερωτήματα

1. α) Είναι οι παράγραφοι 1 και 7 του άρθρου 7 της οδηγίας 2014/40/ΕΕ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με την παράγραφο 14 του ίδιου άρθρου, άκυρες λόγω παραβιάσεως της αρχής της ασφάλειας δικαίου, στο μέτρο που επιβάλλουν στα κράτη μέλη την υποχρέωση να απαγορεύσουν τη διάθεση ορισμένων προϊόντων καπνού στην αγορά, χωρίς να προκύπτει με σαφήνεια ποια ακριβώς από τα προϊόντα αυτά πρέπει να απαγορευθούν ήδη από τις 20 Μαΐου 2016 και ποια μόνο από τις 20 Μαΐου 2020;
- β) Είναι οι παράγραφοι 1 και 7 του άρθρου 7 της οδηγίας 2014/40/ΕΕ, σε συνδυασμό με την παράγραφο 14 του ίδιου άρθρου, άκυρες λόγω παραβιάσεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, στο μέτρο που, όσον αφορά τις απαγορεύσεις οι οποίες πρέπει να επιβληθούν από τα κράτη μέλη, καθιερώνουν διάκριση με γνώμονα τον όγκο των πωλήσεων, χωρίς να υπάρχει δικαιολογητικός λόγος για τη διάκριση αυτή;

- γ) Είναι οι παράγραφοι 1 και 7 του άρθρου 7 της οδηγίας 2014/40/ΕΕ άκυρες λόγω παραβίασως της αρχής της αναλογικότητας και/ή λόγω παραβίασως του άρθρου 34 ΣΛΕΕ, στο μέτρο που επιβάλλουν στα κράτη μέλη την υποχρέωση να απαγορεύσουν, ήδη από τις 20 Μαΐου 2016, τη διάθεση στην αγορά εκείνων των προϊόντων καπνού με χαρακτηριστικό άρωμα των οποίων οι πωλήσεις σε επίπεδο Ένωσης υπολείπονται του 3 % ορισμένης κατηγορίας προϊόντων;
- δ) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στα στοιχεία α' έως γ' του πρώτου ερωτήματος: Πώς ερμηνεύεται η έννοια «κατηγορία προϊόντων» στο άρθρο 7, παράγραφος 14, της οδηγίας 2014/40/ΕΕ; Πρέπει η διάκριση σε «κατηγορίες προϊόντων» να γίνει με γνώμονα το είδος του χαρακτηριστικού αρώματος ή το είδος του προϊόντος καπνού (που περιέχει αρωματικές ύλες) ή βάσει ενός συνδυασμού αμφοτέρων των κριτηρίων;
- ε) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στα στοιχεία α' έως γ' του πρώτου ερωτήματος: Πώς μπορεί να διαπιστωθεί αν για ορισμένο προϊόν καπνού καλύφθηκε το όριο του 3 % κατ' άρθρον 7, παράγραφος 14, της οδηγίας 2014/40/ΕΕ, ενόσω δεν υφίστανται στο πλαίσιο αυτό επίσημα και δημοσιώς προσβάσιμα αριθμητικά δεδομένα και στατιστικά στοιχεία;
2. α) Επιτρέπεται, κατά τη μεταφορά των άρθρων 8 έως 11 της οδηγίας 2014/40/ΕΕ στην εθνική έννομη τάξη, τα κράτη μέλη να θεσπίσουν συμπληρωματικές μεταβατικές διατάξεις;
- β) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο στοιχείο α' του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος:
- (1) Είναι το άρθρο 9, παράγραφος 6, και το άρθρο 10, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, στοιχείο στ', της οδηγίας 2014/40/ΕΕ άκυρα λόγω παραβίασως της αρχής της αναλογικότητας και/ή λόγω παραβίασως του άρθρου 34 ΣΛΕΕ, στο μέτρο που αναθέτουν στην Επιτροπή τον καθορισμό ορισμένων κανόνων για την επισήμανση και τη συσκευασία, χωρίς να της τάσσουν προθεσμία για τη λήψη των μέτρων αυτών και χωρίς να προβλέπουν περαιτέρω μεταβατικές διατάξεις ή προθεσμίες με τις οποίες να διασφαλίζεται ότι απομένει επαρκής χρόνος στις θιγόμενες επιχειρήσεις προκειμένου να προσαρμοστούν στους κανόνες της οδηγίας;
- (2) Είναι το άρθρο 9, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, (κείμενο της προειδοποίησης) και παράγραφος 4, [στοιχείο α',] δεύτερη περίοδος, (μέγεθος γραμματοσειράς), το άρθρο 10, παράγραφος 2 [1], δεύτερη περίοδος, στοιχείο β', (πληροφορίες για την απεξάρτηση από το κάπνισμα) και στοιχείο ε', (θέση των προειδοποιήσεων), καθώς και το άρθρο 11, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, (επισήμανση) της οδηγίας 2014/40/ΕΕ άκυρα λόγω παραβίασως της αρχής της αναλογικότητας και/ή λόγω παραβίασως του άρθρου 34 ΣΛΕΕ, στο μέτρο που παρέχουν στα κράτη μέλη διάφορες δυνατότητες επιλογής και σχεδιασμού, χωρίς να τους τάσσουν σχετική προθεσμία και χωρίς να προβλέπουν περαιτέρω μεταβατικές διατάξεις ή προθεσμίες, με τις οποίες να διασφαλίζεται ότι απομένει επαρκής χρόνος στις θιγόμενες επιχειρήσεις προκειμένου να προσαρμοστούν στους κανόνες της οδηγίας;
3. α) Έχει το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σε συνδυασμό με την παράγραφο 3, της οδηγίας 2014/40/ΕΕ την έννοια ότι επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να απαγορεύσουν τη χρήση πληροφοριών οι οποίες αναφέρονται σε γεύση, οσμή, αρωματικές ύλες ή άλλα πρόσθετα, ακόμη και στην περίπτωση που δεν πρόκειται για διαφημιστικές πληροφορίες και η χρήση των συστατικών ουσιών εξακολουθεί να είναι νόμιμη;
- β) Είναι το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2014/40/ΕΕ άκυρο ως αντίθετο προς το άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

(¹) Οδηγία 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την κατασκευή, την παρουσίαση και την πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων και την κατάργηση της οδηγίας 2001/37/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 127, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 27 Απριλίου 2017 — M.G. Tjebbes κ.λπ. κατά Minister van Buitenlandse Zaken

(Υπόθεση C-221/17)

(2017/C 239/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State